

Радио

Колко много азъ желая
да съмъ въ тия зимни дни
тамъ, въ читалищната стая,
дето радио звъни.

До баща си да се сгуша,
топла печка да бумти,
въ кротъкъ унесъ да послушамъ,
радиото какъ ехти.

Какъ ни хубаво говори
приказки и стихове
и ни носи презъ простора
въ непознати свѣтове...

Вънъ е зима, вихъръ вѣе,
и снѣгътъ вали, вали,
вжтре радиото пѣе
селяни сж надошли.

То ни пѣе тъй чудесно,
ние слушаме въ захласъ
старитъ народни пѣсни,
приказния детски часъ.

А учительтъ когато
въртне малко колелце,
ме понасятъ надъ земята
две невидими ржце...

Азъ съмъ въ Римъ и въ Будапеща
и въ Америка съмъ чакъ,
ето София ме срѣща
и се връщамъ въ село пакъ!